

Nadležni trgovački sud: **TRGOVAČKI SUD U SPLITU**

Poslovni broj spisa: **11. St-52/2008**

Dužnik: **ROBERT'S INTERNATIONAL CO., d.o.o., u stečaju, Split**

OIB: **38592929591**

zastupan po steč. uprav.

Ljiljani Poljanić, Vinkovačka 25, Split

TRGOVAČKI SUD U SPLITU
19-02-2019

Stečajnoj sutkinji:
gđi: Ani Golub Gruić

Podnesak: Prijedlog za sazivanje Skupštine vjerovnika radi odluke o nastavku
parničnog postupka posl.br. P-735/2018, naknada štete, Vps: 540.000,00 kn

Stečajna upraviteljica predlaže Naslovnom sudu i stečajnoj sutkinji sazivanje Skupštine vjerovnika radi donošenja odluke o daljnjem vođenju parnice radi naknade štete u iznosu 540.000,00 kn koju je stečajni dužnik kao tužitelj pokrenuo, podnošenjem tužbe Naslovnom sudu dana 28.10.2009., protiv tuženika Ivana Orlića radi korištenja stana i garaže u vlasništvu tužitelja bez ikakve naknade u periodu od 10/2004 do 10/2009, a koji tužbeni zahtjev je odbijen I-stupanjskom presudom br. 13.P-1369/2009 od 06.06.2014. Po žalbi tužitelja, stečajnog dužnika, od 18.06.2014. predmet se nalazio na VTS-u.

VTS je rješenjem br. 57.PŽ-6272/2014 od 11.12.2018.god. ukinuo I-stupanjsku presudu TS Split br. P-1369/2009 i predmet vratio istom sudu na ponovno suđenje. TS Split je pod novim poslovnim brojem 8:P-735/2018 sazvaio ročište za dan 20.03.2019.

Prijedlog za sazivanje skupštine se daje iz razloga što se radi o parnici znatne vrijednosti spora. Prije održavanja Skupštine, u propisanom roku, dostavit će se Naslovnom sudu i vjerovnicima izvješće o stanju parničnog predmeta opunomoćenika stečajnog dužnika, odvjetnika Domagoja Mužića, uz procjenu troškova postupka.

Stečajna upraviteljica:

Ljiljana Poljanić, dipl. oec.
ROBERT'S INTERNATIONAL Co.
d.o.o. u stečaju Split

Privitak:

-I stup.presuda P-1369/2009 od 06.06.2014.

- VTS Rj. br. PŽ-6272/2014 od 11.12.2018.

-Poziv za glavnu raspravu za 20.03.2019.

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U SPLITU
Sukošanska br. 6, Split

13.P-1369/2009

U IME REPUBLIKE HRVATSKE! PRESUDA

TRGOVAČKI SUD U SPLITU po sudu ovog suda DEA MEŠTROVIĆ KOCEIĆ kao sudu pojedincu u pravnoj stvari tužitelja ROBERTS INTERNATIONAL CO d.o.o. u stečaju, Split, OIB: 38592929591 zastupan po Domagoju Mužić odvjetniku u Splitu protiv tuženika IVAN ORLIĆ, Bihaćka br.2a, Split, dana 06.lipnja 2014.godine

presudio je

1. Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:
„Dužan je tuženik u roku od 15 dana na ime naknade štete za korištenje stana i garaže tijekom razdoblja od 01.10.2004.godine do 01.10.2009.godine zbog izmakle koristi isplatiti tužitelju iznos od 540.000,00 kn.
2. Dužan je tuženik u roku od 15 dana isplatiti tužitelju zakonske zatezne kamate i to:
  - za listopad 2004.godine na iznos od 9.000,00 kn od 01.11.2004.godine
  - za studeni 2004.godine na iznos od 9.000,00 kn od 01.12.2004.godine
  - za prosinac 2004.godine na iznos od 9.000,00 kn od 01.01.2005.godine
  - za siječanj 2005.godine na iznos od 9.000,00 kn od 01.02.2005.godine
  - za veljača 2005.godine na iznos od 9.000,00 kn od 01.03.2005.godine
  - za ožujak 2005.godine na iznos od 9.000,00 kn od 01.04.2005.godine
  - za travanj 2005.godine na iznos od 9.000,00 kn od 01.05.2005.godine
  - za svibanj 2005.godine na iznos od 9.000,00 kn od 01.06.2005.godine
  - za lipanj 2005.godine na iznos od 9.000,00 kn od 01.07.2005.godine
  - za srpanj 2005.godine na iznos od 9.000,00 kn od 01.08.2005.godine
  - za kolovoz 2005.godine na iznos od 9.000,00 kn od 01.09.2005.godine
  - za rujan 2005.godine na iznos od 9.000,00 kn od 01.10.2005.godine
  - za listopad 2005.godine na iznos od 9.000,00 kn od 01.11.2005.godine
  - za studeni 2005.godine na iznos od 9.000,00 kn od 01.12.2005.godine
  - za prosinac 2005.godine na iznos od 9.000,00 kn od 01.01.2006.godine
  - za siječanj 2006.godine na iznos od 9.000,00 kn od 01.02.2006.godine
  - za veljača 2006.godine na iznos od 9.000,00 kn od 01.03.2006.godine
  - za ožujak 2006.godine na iznos od 9.000,00 kn od 01.04.2006.godine
  - za travanj 2006.godine na iznos od 9.000,00 kn od 01.05.2006.godine
  - za svibanj 2006.godine na iznos od 9.000,00 kn od 01.06.2006.godine
  - za lipanj 2006.godine na iznos od 9.000,00 kn od 01.07.2006.godine
  - za srpanj 2006.godine na iznos od 9.000,00 kn od 01.08.2006.godine
  - za kolovoz 2006.godine na iznos od 9.000,00 kn od 01.09.2006.godine

- za rujan 2006.godine na iznos od 9.000,00 kn od 01.10.2006.godine
- za listopad 2006.godine na iznos od 9.000,00 kn od 01.11.2006.godine
- za studeni 2006.godine na iznos od 9.000,00 kn od 01.12.2006.godine
- za prosinac 2006.godine na iznos od 9.000,00 kn od 01.01.2007.godine
- za siječanj 2007.godine na iznos od 9.000,00 kn od 01.02.2007.godine
- za veljača 2007.godine na iznos od 9.000,00 kn od 01.03.2007.godine
- za ožujak 2007.godine na iznos od 9.000,00 kn od 01.04.2007.godine
- za travanj 2007.godine na iznos od 9.000,00 kn od 01.05.2007.godine
- za svibanj 2007.godine na iznos od 9.000,00 kn od 01.06.2007.godine
- za lipanj 2007.godine na iznos od 9.000,00 kn od 01.07.2007.godine
- za srpanj 2007.godine na iznos od 9.000,00 kn od 01.08.2007.godine
- za kolovoz 2007.godine na iznos od 9.000,00 kn od 01.09.2007.godine
- za rujan 2007.godine na iznos od 9.000,00 kn od 01.10.2007.godine
- za listopad 2007.godine na iznos od 9.000,00 kn od 01.11.2007.godine
- za studeni 2007.godine na iznos od 9.000,00 kn od 01.12.2007.godine
- za prosinac 2007.godine na iznos od 9.000,00 kn od 01.01.2008.godine i to po svakoj gore istaknutoj stavci do konačne isplate, te slijedeće zakonske zatezne kamate obračunate prema odredbi iz čl.29. st.2. Zakona o obveznim odnosima u svezi s čl.1165. istog Zakona.
- za siječanj 2008.godine na iznos od 9.000,00 kn od 01.02.2008.godine
- za veljača 2008.godine na iznos od 9.000,00 kn od 01.03.2008.godine
- za ožujak 2008.godine na iznos od 9.000,00 kn od 01.04.2008.godine
- za travanj 2008.godine na iznos od 9.000,00 kn od 01.05.2008.godine
- za svibanj 2008.godine na iznos od 9.000,00 kn od 01.06.2008.godine
- za lipanj 2008.godine na iznos od 9.000,00 kn od 01.07.2008.godine
- za srpanj 2008.godine na iznos od 9.000,00 kn od 01.08.2008.godine
- za kolovoz 2008.godine na iznos od 9.000,00 kn od 01.09.2008.godine
- za rujan 2008.godine na iznos od 9.000,00 kn od 01.10.2008.godine
- za listopad 2008.godine na iznos od 9.000,00 kn od 01.11.2008.godine
- za studeni 2008.godine na iznos od 9.000,00 kn od 01.12.2008.godine
- za prosinac 2008.godine na iznos od 9.000,00 kn od 01.01.2009.godine
- za siječanj 2009.godine na iznos od 9.000,00 kn od 01.02.2009.godine
- za veljača 2009.godine na iznos od 9.000,00 kn od 01.03.2009.godine
- za ožujak 2009.godine na iznos od 9.000,00 kn od 01.04.2009.godine
- za travanj 2009.godine na iznos od 9.000,00 kn od 01.05.2009.godine
- za svibanj 2009.godine na iznos od 9.000,00 kn od 01.06.2009.godine
- za lipanj 2009.godine na iznos od 9.000,00 kn od 01.07.2009.godine
- za srpanj 2009.godine na iznos od 9.000,00 kn od 01.08.2009.godine
- za kolovoz 2009.godine na iznos od 9.000,00 kn od 01.09.2009.godine
- za rujan 2009.godine na iznos od 9.000,00 kn od 01.10.2009.godine

3. Dužan je tuženik u roku o 15 dana naknaditi tužitelju parnični trošak ovog postupka“.

4. Dužan je tužitelj naknaditi tuženiku iznos od 6.060,00 kn po osnovu troškova postupak u roku od 8 dana.

Obrazloženje:

Tužitelj u tužbi navodi da je nad istim otvoren postupak stečaja koji se kod ovog suda vodi pod br. 7.St-52/2008. od 28.01.2009.godine. Tužitelj je vlasnik apartmana u Splitu, u objektu anagrafske oznake: Spinčičeva 12, s pripadajućom garažom.

Nadalje, da je tužitelj dana 30.12.2003.godine prije otvaranja stečajnog postupka dao ponudu tuženiku u vidu odluke br.3012/03. da se apartman i garaža ustupa na korištenje tuženiku uz minimalnu naknadu od 4.000,00 kn mjesečno.

Tuženik ovu ponudu nije prihvatio ali isto tako nije predao tužitelju apartman garažu u posjed i korištenje već je iste nekretnine nastavio koristiti bez plaćanja bilo kakve naknade tužitelju što je utvrđeno u stečajnom postupku nad tužiteljem. Na tužiteljevoj strani nastala je šteta a na tuženikovo neosnovano obogaćenje. Tužitelj je na gubitku jer je mogao prema tržišnim cijenama najma za područje Splita za apartman i garažu primati mjesečnu najamninu od 9.000,00 kn što za 60 mjeseci iznosi 540.000,00 kn.

S toga je predložio sudu a temeljem odredbe čl.1089. ZOO-a da donese Presudu kako je to i predložio u petitu prijedloga presude u tužbi.

Tuženik je u odgovoru na tužbu osporio navode tužbe po osnovu i visini te je istakao, da je točno da je tužitelj vlasnik predmetnog apartmana i garaže međutim, da tužitelj previda da tuženik ima založno pravo na navedenoj nekretnini u iznosu od 300.000 eura a koje je pravo stekao temeljem Ugovora o pristupanju dugu, koji je Ugovor sklopio dana 23.12.2004.godine sa SPLITSKOM BANKOM d.d. koja je kreditirala tužitelja kod kupnje navedene nekretnine. Predmetne nekretnine upisane su u zemljišne knjige Općinskog suda u Splitu, kao čest.zgr. 634/9. i 634/35. Z.U. 16370 p.u. 26, K.O. Split.

Navedeni apartman predstavlja 7/100 dijelova navedene zgrade a koji je suvlasnički dio povezan sa cjelinom stambenog prostora označen kao apartman br.3 površine 106,70 m², a garaža predstavlja 1/100 dijela koji je suvlasnički dio je povezan sa cjelinom garažnog prostora označen kao G 25 površine 22 m².

Navodi da je tužitelj predmetnu nekretninu stekao kupnjom dana 29.12.2000.godine da bi se u vremenu od listopada 2002.godine do listopada 2003.godine tužitelj kontinuirano zaduživao kod Splitske banke d.d. i to temeljem Ugovora o izdavanju garancije.

U svrhu osiguranja tražbina po izdanim garancijama SPLITSKA BANKA d.d. upisala je založno pravo na navedenim nekretninama.

Tužitelj je 2004.godine zapao u velike financijske teškoće pa nije mogao uredno izvršavati svoje obveze po izdanim garancijama SPLITSKE BANKE, te su stranke dana 09.06.2005.godine sklopile Ugovor o zajmu kojim su utvrdile da će tuženik preuzeti obveze prema SPLITSKOJ BANCI d.d. a koje su obveze iznosile ukupno 869.840,12 kn uvećano za iznos kamata, a tužitelj se obvezao tuženiku na ime garancije naplate te tražbine prenijeti u vlasništvo predmetne nekretnine.

Glede samog korištenja predmetnih nekretnina tuženik je navedeni apartman koristio kao Predsjednik uprave tužitelja temeljem Rješenja o dodijeli stana na korištenje od 18.12.2003.godine bez ikakve naknade uz obvezu snalažanja troškova tekućeg i investicijskog održavanja. Predmetno rješenje nije nikada stavljeno izvan snage.

Od dana 30.11.2004.godine do 26.09.2005.godine tuženik živi u Sarajevu a od 26.09.2005.godine pa nadalje živi u Pragu.

Danas je zaposlen u Ministarstvu Vanjskih poslova Republike Bosne i Hercegovine te živi i radi u Sarajevu.

Predmetni stane ne koristi od 30.11.2004.godine pa nadalje.

Tuženik kao predsjednik uprave tužitelja je dana 20.06.2004.godine donio Odluku kojom se suspendiraju i stavljaju izvan snage sve odluke i nalozi Vesne Čilić kao člana Uprave tužitelja

koje su donesene u periodu od 20.12.2003.godine pa nadalje, a bez suglasnosti Predsjednika Uprave.

Tuženik navodi da predmetnom tužbom tužitelj potražuje naknadu najamnine za vrijeme od listopada 2004.godine pa do rujna 2009.godine, uz pripadajuće zakonske zatezne kamate a tuženik ističe prigovor zastare navedene tražbine temeljem čl.226.st.1. ZOO-a za period od listopada 2004.godine pa do listopada 2006.godine.

Opreza radi prigovora i visini tražbine jer predmetni stan po svom položaju i veličini ne može se izdati za najamninu od 9.000,00 kn mjesečno jer ova cijena nije tržišna cijena najma stanova u Splitu.

Nadalje, tuženik kao založni vjerovnik na predmetnoj nekretnini za tražbinu koja nadmašuje vrijednost te nekretnine a obzirom da tražbinu nije mogao naplatiti ima pravo pridržaja založene nekretnine sve do naplate tražbine.

Radi navedenog tuženik predlaže da tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti bude odbijen kao neosnovan. Tužitelj je na navode iz odgovora na tužbu istakao da je tužitelj prije stečaja a zastupan po članu uprave Vesni Čilić kao zakupodavcu donio Odluku br.3012/03. od 30.12.2003.g., prema kojoj se Odluci da je stan u vlasništvu tvrtke na korištenje zaposleniku Ivanu Orlić uz plaćanja zakupnine tvrtci. Ivan Orlić imao je ključ navedenog stana i mogućnost raspolaganja istim, kao i garažu, pa je time i bez suglasnosti drugog člana Uprave onemogućio tužitelja prije stečaja, da koristi i ostvaruje bilo kakav prihod od navedenog stana.

Člankom 4. odluke bila je određena minimalna mjesečna zakupnina tuženiku za stan u Spinčićevoj 12, u iznosu od 4.000,00 kn + PDV-e s time da se iznos zakupnine zaračunava od 01.01.2004.g.

Člankom 5. Odluke navedeno je da u troškove zakupnine nisu bili uključeni troškovi, grijanja, struje, komunalne naknade i troškovi vode, pa je to trebao plaćati sam tuženik dok iznimku po odluci čine samo troškovi telefona koje podmiruje zakupodavac.

Odluka je donesena za period od godinu dana tj. od 01.01.2004.g. do 31.12.2004.godine sa mogućnošću produženja.

Naknadno je donesena druga Odluka br.1/04. prema kojoj je tužitelj zastupan po članu uprave Vesni Čilić kao zakupodavcu dao otkaz Ivanu Orlić za korištenje i zakup stana jer nije plaćao minimalnu zakupninu od 4.000,00 kn.

Tromjesečni otkazni rok istekao je 17.05.2004.g. do kada je bio Ivan Orlić dužan vratiti stan u urednom stanju kao i svu opremu koja se nalazila u stanu.

Te nepodmirenu zakupninu obračunatu do 17.05.2004.g., koju je trebao podmiriti najkasnije do 17.06.2004.godine.

Nakon otvaranja stečajnog postupka nad tužiteljem a na zahtjev stečajne upraviteljice raniji član Uprave Vesna Čilić dostavila je istoj dopis od 05.03.2009.godine a u vezi potraživanja tvrtke po osnovu korištenja stana od strane tuženika Ivan Orlić. Dostavila je i račune koje je tvrtka ispostavljala Ivanu Orlić a kojeg niti jedan nije podmirio.

Dana 31.12.2005.godine član Uprave tužitelja Vesna Čilić donijela je Odluku u kojoj je navedeno da će se izvršiti konačni obračun prema tuženiku Ivanu Orlić za korištenje stana u vlasništvu tvrtke kada se za to stvore uvjeti. Prema analitičkoj kartici proizlazi da je po osnovu neplaćene najamnine prema knjigovodstvenoj evidenciji tužitelja tuženik ostao dužan u periodu ispostavljanja računa 118.912,79 kn.

Tužitelj nadalje navodi da nije prijetno da je tužitelj vlasnik predmetnog stana i garaže, pa nije točno to što tuženik želi dokazati da je ispravno postupio što nije plaćao nikakvu naknadu za korištenje nekretnine koja nije bila u njegovu vlasništvu. Nadalje, da nije točno da tuženik ima založno pravo na navedenoj nekretnini u iznosu od 300.000 eura koje pravo ističe da je stekao Ugovorom o pristupanju dugu sklopljen sa SPLITSKOM BANKOM d.d. dana 23.12.2004.g. Tuženik ima založno pravo ali samo u onom iznosu kojeg je po osnovu

Ugovora o pristupanju dugu podmirio Splitskoj banci d.d., a iz dopisa Splitske banke d.d. od 18.12.2009.g. proizlazi da je podmirio iznos od 633.855,47 kn.

Pa samo u visini toga iznosa ima založno pravo na predmetnoj nekretnini.

Nadalje, ističe da se tuženik poziva na Ugovor o zajmu od 09.06.2005.godine kojim su stranke utvrdile da će tuženik preuzeti obveze prema SPLITSKOJ BANCII d.d. iz osnova višenamjenskog okvirnog Ugovora o odobravanju kunski i deviznih garancija i Ugovora o kratkoročnom kreditu kao i druge obveze prema tužiteljevim dobavljačima koje su iznosile ukupno 869.840,12 kn uvećano za iznos kamata, a tužitelj da se obvezao tuženiku na ime naplate te tražbine prenijeti u vlasništvo predmetne nekretnine.

Tužitelj navodi da Ugovor o zajmu nije ni u kakvoj vezi sa predmetom ovog spora a niti je istinita tvrdnja tuženika da se uknjižio kao založni vjerovnik na navedenim nekretninama jer je sa vjerovnicima zaključio potrebne Ugovore o pristupanju dugu sa kojima je podmirio sve dospjele obveze tužitelja.

Nakon podmire duga Splitska banka d.d. prenijela je na tuženika svoje instrumente osiguranja kao i založno pravo na nekretnini a što je vidljivo iz čl.3. Ugovora o pristupanju dugu.

Tuženik nadalje da neosnovano smatra da bi kao predsjednik Uprave tužitelja a temeljem rješenja o dodijeli stana na korištenje od 18.12.2013.g. koristio u tom svojstvu jer je tuženik morao plaćati minimalni najam a obzirom da je koristio tudi stan tj. stan vlasništva tužitelja.

Nadalje da se tužitelj neosnovano poziva na Odluku od 20.06.2004.g. koju je donio kao Predsjednik uprave te sa kojom se navodno suspendiraju i stavljaju izvan snage svi odluke i nalozi Vesne Čilić kao člana Uprave tužitelja koji su doneseni u periodu od 20.02.2003.g. pa dalje a bez suglasnosti Predsjednika Uprave.

Tužitelj smatra da tuženik daje pogrešnu informaciju sudu kako je tom odlukom kao Predsjednik uprave stavio izvan snage spomenute odluke Vesne Čilić a koje se odnose na njegovu obvezu davanja minimalnog najma u visini od 4.000,00 kn za stan i garažu.

Odluka tuženika je nevažeća a uzročno je povezana uz sudski spor koji nije dovršen.

Prigovor zastare tuženika da je isto tako neosnovan jer tužitelj predmetnom tužbom potražuje najamninu za vrijeme od 10/2004.g. do 9/2009.g. a zbog naknade štete po osnovu izmakle koristi a za koju obvezu zastarni rok iznosi 5 godina prema čl.230.st.2. Zakona o obveznim odnosima.

Tuženik ustraje u svojim navodima te podneskom od 08.09.2010.godine navodi, da je tuženik uknjižen kao založni vjerovnik na navedenom stanu, za iznos od 300.000,00 eura sa nuzgredicama a kako to jasno proizlazi iz vlasničkog lista za predmetnu nekretninu.

Navodi da nije točno da se tuženik iselio iz navedenog stana 02.10.2009.godine.

Tuženik je ključeve predmetnog stana i garaže predao stečajnoj upraviteljici Srdani Morpurgo dana 24.02.2009.godine, a predmetni stan nije koristio ni tada niti od 30.11.2004.g. pa nadalje, jer je u to vrijeme kao Veleposlanik bio nastanjen u Pragu, Republika Češka a povremeno i u Sarajevu gdje povremeno živi kao zaposlenik Ministarstva inozemnih poslova R. Bosna i Hercegovina. Nije prijeporno da je priložena odluka tužitelja od 18.12.2003.g. potpisana i donesena od strane tuženika a bez suglasnosti drugog člana uprave. Sve odluke na koje se poziva tužitelj potpisala je Vesna Čilić kao drugi član Uprave bez ikakve suglasnosti Predsjednika uprave, ovdje tuženika.

Prema čl.422.st.5. ZTD-a ako Uprava ima više članova a Društvenim ugovorom je određeno da je svaki član Uprave ovlašten da sam poduzima vođenje poslova društva onda on ne smije poduzimati nakanjenu radnju, usprotivili se tome neki od članova Uprave.

Odluke koje je donijela Član uprave Vesna Čilić bez suglasnosti Predsjednika uprave Ivana Orlić ne obvezuju društvu pa se s toga tužitelj ne može pozivati niti na jednu odluku koju je donijela Vesna Čilić a bez suglasnosti Predsjednika uprave.

Tuženik i nadalje ustraje u prigovoru zastare potraživanja navodeći da prema čl.229.ZOO-a potraživanje iz osnova najamnine, zastarijevaju za tri godine, a ne za pet godina, kao i

potraživanja na ime stečenog bez osnova, koja zastarijevaju za tri godine od dana saznanja za stečeno bez osnova.

Prema tom, tuženik navodi da je tužbeni zahtjev zastario za cijeli period od 10/2004. do 28.10.2006.godine a u periodu od primopredaje ključeva navedenog stana 24.02.2009.godine pa nadalje, zahtjev je neosnovan jer je u to vrijeme tuženik nije mogao niti koristiti navedeni stan.

Tuženik ističe nadalje da je koristio predmetni stan temeljem valjane Odluke njegovog vlasnika društva čiji je bio predsjednik Uprave pa za takovu odluku društva ne treba postojati nikakav osnov u smislu nekog pravnog posla, već je dovoljna odluka koja je sudu priložena a koja je potpisana od ovlaštene osobe. Stoga smatra da je tužba neosnovana jer je uperena protiv osobe koja je ima valjani pravni temelj za korištenje navedenog stana sve do zahtijeva za predaju toga stana stečajnom upravitelju a nakon čega tuženik navedeni stan nije koristio. Tužitelj navodi da je tuženik iselio iz stana 02.10.2009.godine, a i namještaj koji se nalazio u stanu je tužiteljevo vlasništvo, te je dio namještaja tužitelj i prodao u stečajnom postupku a nakon iseljenja tuženikovih privatnih stvari a manji dio je ostao kao sastavni dio stana. Tuženik je koristio nov namješteni apartman i garažu u vlasništvu tužitelja sve do 02.10.2009.g., bez plaćanja naknade za korištenje ovih nekretnina a čime je oštetio tužitelja i onemogućio zatraženim iznajmljivanjem apartmana po izrazito višoj tržišnoj cijeni smanji dug prema HVB-a Splitska banka d.d. Split za iznos zateznih kamata. Tužitelj da je dana 20.11.2009.godine obavijestio tuženika da je dužan podmiriti obveze u iznosu od 1.357,85 kn koje su nastale do dana tuženikova iseljenja iz apartmana i garaže odnosno do 02.10.2009.g. u iznosu od 1.357,85 kn a po osnovu naknade za uređenje voda i komunalne naknade za stambeni garažni prostor na adresi: Spinčičeva br.12. Tuženik da je priznao ovo potraživanje stečajnog dužnika.

Pregledana je dokumentacija koja priliježe spisu: Odluka br.3012/03. od 30.12.2003.g., Odluka br.1/04. od 24.03.2004.godine, izvadak iz zemljišne knjige za K.O. Split, ZU 16370 Općinski sud u Splitu, Ugovor o pristupanju dugu od 23.12.004.godine, Izjava HVB Splitska banka od 25.04.2005.godine, Ugovor o pristupanju dugu od 30.03.2005.g., Ugovor o pristupanju dugu od 03.03.2005.g., Zapisnik ovog suda pod br.7.St-52/2008. od 17.09.2009.g., Zapisnik o primopredaji ključeva od 09.10.2009.g. stan: Spinčičeva 12, Odluka br.1/04. od 18.02.2004.g., Odluka o prestanku fakturiranja apartmana od 31.12.2005.g., Odluka br.3012/03. od 30.12.2003.g., Rješenje o dodijeli stana na korištenje od 18.12.2003.g., financijska dokumentacija kao i računi ispostavljeni od strane tužitelja tuženiku na str.88. do 110.spisa, dopis tužitelja od 20.11.2009.godine, Ugovor o kupoprodaji apartmana br.001/05. od 13.09.2005.godine, Ugovor o izmjeni i dopuni Ugovora o prodaji apartmana od 13.11.2008.godine.

Stranke su popisale trošak.

Tužbeni zahtjev tužitelja nije osnovan.

Predmet postupka je potraživanje tužitelja prema tuženiku po osnovu korištenja stana i garaže za razdoblje od 01.10.2004.godine do 01.10.2009.godine izraženo kao naknada štete. Nije prijeporno da je tuženik koristio stan u Spinčičevj ulici br.12 u Splitu kao i garažu.

Prijeporno je između stranaka a temeljem čega tj. koje Odluke je tuženik koristio navedeni stan pa tužitelj tvrdi da je isto koristio temeljem Odluke br.3012/03. od 30.12.2003.godine uz mjesečnu zakupninu od 4.000.00 kn mjesečno + PDV-e za razdoblje od 01.01.2004.g. do 31.12.2004.g. sa mogućnošću produženja korištenja a što bi bio predmet naknadne odluke.

Tuženik međutim tvrdi da je predmetni stan koristio kao predsjednik Uprave tužitelja a temeljem Rješenja o dodijeli stana na korištenje od 18.12.2003.godine, a koje Rješenje nikakvom kasnijom odlukom nije ukinuto a niti je pak stavljeno izvan snage.

Osnovao tuženik ističe prigovor zastare potraživanja navedene tražbine, a nije prijeporno a što je navedeno u samoj tužbi da tužitelj potražuje naknadu štete za korištenje stana i garaže za razdoblje od 01.10.2004.godine do 01.10.2009.godine.

Prema čl.229.Zakona o obveznim odnosima (NN br. 53/91., 73/91., 9/94., 7/96., 112/99., dalje ZOO-a), tražbine zakupnine i najamnine bilo da je određeno da se plaća povremeno bilo u jednom ukupnom iznosu zastarijeva za tri godine.

Kako je tužbom zatražena naknada štete zbog neplaćanja najamnine od 01.10.2004.godine do 01.10.2009.godine, a tužba je podnesena sudu dana 28.10.2009.g. to je protekao zastarni rok od tri godine, za dio tražbine do 28.10.2007.godine.

U postupku je utvrđeno da od 10/2007.godine pa nadalje tuženik nije ni koristio predmetni stan, a obzirom da je radio u inozemstvu.

Ključevi predmetnog stana predani su stečajnoj upraviteljici Srdani Morpurgo dana 09.10.2009.godine, a što proizlazi uvidom u Zapisnik o primopredaji ključeva stana u Spinčičevoj 12, (str. 73. spisa).

Kod ovako utvrđenog činjeničnog stanja valjalo je u cijelosti odbiti tužbeni zahtjev tužitelja i presuditi kao u izreci.

Odluka o trošku temelji se na čl.154.st.1.Zakona o parničnom postupku (NN br.53/91. i 91/92., 112/99., 88/01., 117/03. i 88/05.) a i sukladno tarifi o nagradama i naknadi za rad odvjetnika (NN br.69/93, 87/93, 16/94, 11/96 i 91/04) a kao trošak tuženiku je priznat trošak: pristojba odgovora na tužbu u iznosu od 2.500,00 kn, za pristup na ročišta od 24.04.2012.g., 26.06.2012.godine, 03.04.2013.godine i 17.09.2013.godine za svako po 890,00 kn na relaciji Sarajevo – Split – Sarajevo a po osnovu putnog troška.

U Splitu, dana 06.lipnja 2014.godine

NDAC:
DEA MEŠTROVIĆ KOČIĆ v.r.
Za vješt otpis
Ovlašteni službenik:
Marija Stur

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude (rješenja) nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu u roku od 8 dana od dana dostave presude (rješenja). Žalba se podnosi preko ovog suda za Visoki trgovački sud Republike Hrvatske Zagreb, u pisanom obliku u 3 primjerka.

DNA:

- 1.tužitelju, da plati pristojbu odluke u iznosu od 5.000,00 kn
- 2.tuženiku, da plati pristojbu odgovora na tužbu iznos od 2.500,00 kn
3. u spis

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Republika Hrvatska
TRGOVAČKI SUD U SPLITU
S P L I T
IZ RUKE
27-12-2018
Predava za poštu obilježiti, uz _____ 20
POŠTA _____ R
Broj primatelja _____ prilog
Telefonski broj _____ KN _____ POTPIS

Poslovni broj: 57 Pž-6272/2014-3

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Branke Šabarić Zovko, predsjednika vijeća, Mirte Matić, suca izvjestitelja, i Ružice Omazić, člana vijeća, u pravnoj stvari tužitelja ROBERT'S INTERNATIONAL CO d.o.o. u stečaju, Split, OIB 38592929591, kojeg zastupa punomoćnik Domagoj Mužić, odvjetnik u Splitu, protiv tuženika IVANA ORLIĆA, Split, Bihaćka 2a, radi isplate iznosa od 540.000,00 kn, odlučujući o tužiteljevoj žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-1369/2009 od 6. lipnja 2014., u sjednici vijeća održanoj 11. prosinca 2018.

riješio je

I. Ukida se presuda Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-1369/2009 od 6. lipnja 2014. i predmet vraća tom sudu na ponovno suđenje.

II. O troškovima žalbenog postupka prvostupanjski sud će odlučiti u konačnoj odluci.

Obrazloženje

Pobijanom presudom prvostupanjski sud je odbio kao neosnovan tužbeni zahtjev radi isplate iznosa od 540.000,00 kn na ime naknade štete za korištenje stana i garaže tijekom razdoblja od 1. listopada 2004. do 1. listopada 2009. zbog izmakle koristi s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama (točka 1. izreke), i naložio tužitelju naknaditi tuženiku troškove parničnog postupka u iznosu od 6.060,00 kn (točka 4. izreke).

U obrazloženju presude sud navodi da osnovano tuženik ističe prigovor zastare potraživanja jer tužitelj potražuje naknadu štete za korištenje stana i garaže za razdoblje od 1. listopada 2004. do 1. listopada 2009. Prema čl. 229. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 53/91, 73/91, 9/94, 7/96 i 112/99), tražbina zakupnine i najamnine zastarijeva za tri godine. S obzirom na to da je tužbom zatražena naknada štete zbog neplaćanja najamnine od 1. listopada 2004. do 1. listopada 2009., a tužba je podnesena sudu 28. listopada 2009., protekao je zastarni rok od tri godine za dio tražbine do 28. listopada 2007. U postupku je utvrđeno da od listopada 2007. pa nadalje tuženik nije ni koristio predmetni stan, jer je radio u inozemstvu. Ključevi predmetnog stana predani su stečajnoj upraviteljici Srdani Morpurgo 9. listopada 2009., što proizlazi iz Zapisnika o primopredaji ključeva stana u Spinčićevoj 12. Odluku o trošku sud je utemeljio na odredbama čl. 154. st. 1. i čl. 155. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13 i 89/14; dalje: ZPP).

Tužitelj u žalbi navodi da sud neosnovano nije prihvatio tužiteljev prijedlog da se zatraži izvješće od najmanje tri agencije za promet nekretninama i za iznajmljivanje nekretnina koliko prema praksi i njihovu iskustvu iznosi objektivan najam za potpuno nov stambeni prostor (s garažom) na najskupljijoj splitskoj lokaciji, neposredno iznad morske obale. Sud je pogrešno primijenio materijalnopravnu odredbu čl. 229. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05, 41/08, 125/11 i 78/15; dalje: ZOO) jer tužitelj nije tvrdio da su stranke bile u obveznopravnom odnosu s osnove ugovora o najmu već se u tužbi jasno navodi da traži naknadu štete zbog izmakle koristi. Za vrijeme dok tuženik nije osobno bio u apartmanu, koristili su ga njegovi roditelji ili prijatelji, što tužitelj nije osporio. Stečajna upraviteljica je dopisom od 11. travnja 2013. pozvala tuženika da iz apartmana iznese preostali namještaj koji ne spada u stečajnu masu. Na izvještajnom ročištu, održanom 7. travnja 2009. u stečajnom postupku koji se vodi nad tužiteljem, punomoćnica tuženika je izjavila da se još ne može izjasniti u kojem roku je tuženik spreman stečajnoj upraviteljici predati apartman slobodan od svojih stvari, što sud potpuno zanemaruje. Traži naknadu troška žalbenog postupka u iznosu od 8.437,50 kn.

Odgovor na žalbu nije podnesen.

Žalba je osnovana.

Ispitavši pobijanu presudu sukladno odredbama čl. 365. ZPP-a, pazеći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. tog Zakona, kao i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud nalazi da je zahvaćena bitnom povredom odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a.

Predmet spora je tužiteljev zahtjev za naknadu izmakle koristi za razdoblje od 1. listopada 2004. do 1. listopada 2009. i tvrdi da mu tuženik nije predao njegov stan i garažu u posjed i na korištenje posljedično čemu je na tužiteljevoj strani nastala šteta, a na tuženikovoј neosnovano obogaćenje (stjecanje koristi bez osnove). Tužitelj je na gubitku jer je mogao prema tržišnim cijenama najma za to područje Splita za apartman i garažu primati mjesečnu najamninu od 9.000,00 kn, što za 60 mjeseci iznosi 540.000,00 kn. Ujedno navodi da mu je tuženik nakon utuženog razdoblja predao sporne nekretnine u posjed.

Tužitelj je u podnesku od 4. prosinca 2012., naveo da se zbog tuženikove sumnje u visinu utužene najamnine kao realne i iskazane sukladno tržišnim pokazateljima, obratio Poreznoj upravi Split, te je dobio odgovor da „takve podatke mogu dati samo na zahtjev suda ili državnog odvjetništva“, a prvostupanjski sud se nije izjasnio o tom dokaznom prijedlogu, kako to osnovano ističe žalitelj.

Iz citirane činjenične osnove tužbenog zahtjeva nije posve jasno zahtijeva li tužitelj u ovoj parnici naknadu izmakle koristi (čl. 155. u vezi s čl. 189. mjerodavnog Zakona o obveznim odnosima - „Narodne novine“ broj: 53/91, 73/91, 9/94, 7/96 i 112/99) ili naknadu koristi koje je imao za vrijeme svog posjedovanja pa i onih koje bi stvar dala da ih tuženik nije zanemario (čl. 165. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima - „Narodne novine“ broj: 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00, 129/00, 114/01, 79/06, 141/06, 146/08, 38/09, 153/09, 143/12 i 152/14). Tužitelj ne zahtijeva ni plaćanje ugovorene zakupnine (čl. 519. ZOO-a) niti ugovorenu najamninu (čl. 550. ZOO-a).

Stoga osnovano žalitelj navodi da je prvostupanjski sud, uslijed pogrešne primjene materijalnopravne odredbe čl. 229. ZOO-a pogrešno ocijenio istaknuti prigovor zastare (i propustio u obrazloženju pobijane presude navesti razloge o odlučnim činjenicama, je li tuženik bio nepošteni posjednik predmetnog stana kroz cjelokupno utuženo razdoblje te ima li žalitelj pravo na isplatu naknade u utuženom iznosu.

Naime, osnovano žalitelj navodi i da i iz navoda punomoćnice tuženika s izvještajnog ročišta, održanog 7. travnja 2009. u stečajnom postupku koji se vodi nad tužiteljem i iz zapisnika o primopredaji ključeva predmetnog stana iz listopada 2009., nedvojbeno proizlazi da je tuženik bio u posjedu toga stana kroz cjelokupno utuženo razdoblje. Zato navod prvostupanjskog suda da tuženik od listopada 2007. pa nadalje nije koristio predmetni stan proturječi stanju spisa jer je tuženik kroz cjelokupno utuženo razdoblje bio u posjedu toga stana.

Osim toga, tuženik je tijekom prvostupanjskog postupka iznio i sljedeće prigovore o kojima prvostupanjski sud u obrazloženju pobijane presude nije iznio nikakve razloge. Naime, tuženik tvrdi da je imao: pravo zadržanja na predmetnom stanu jer je kroz cjelokupno utuženo razdoblje imao dospelu tražbinu prema tužitelju u iznosu od 633.855,47 kn, založno pravo na predmetnom stanu koje je na iznos od 300.000,00 EUR i upisano u zemljišnim knjigama te valjanu osnovu za korištenje toga stana prema odluci tužitelja od 18. prosinca 2003.

Pritom u obrazloženju pobijane presude nije navedeno niti kako je i zašto tuženik uopće ušao u posjed predmetne nekretnine odnosno je li imao za to valjanu pravnu osnovu, je li ga stekao na dopušten način i je li pritom bio u dobroj vjeri.

Zbog svega navedenog, pobijana presuda je zahvaćena bitnom povredom odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a pa je, primjenom čl. 369. st. 1. ZPP-a, odlučeno kao u izreci.

U ponovnom postupku prvostupanjski sud će najprije, primjenom mjerodavnog materijalnog prava na činjeničnu osnovu tužbenog zahtjeva, utvrditi koje su sve činjenice odlučne za konačan ishod ovog spora, nakon čega će ih utvrditi, uzimajući u obzir dokazne prijedloge stranaka. Kad zaključi da je predmet raspravljen tako da se može donijeti nova presuda, obrazložiti će je sukladno odredbama čl. 338. st. 4. ZPP-a, i u odnosu na prigovor zastare, i u odnosu na osnovu i visinu tužbenog zahtjeva.

Odluka o troškovima žalbenog postupka donesena je primjenom čl. 166. st. 3. ZPP-a.

Zagreb, 11. prosinca 2018.

Predsjednik vijeća
Branka Šabarić Zovko, v. r.

Za točnost otpisatka – ovlaštteni službenik
Brankica Curman

P O Z I V   Z A   G L A V N U   R A S P R A V U

Odvjetnik, DOMAGOJ MUŽIĆ, STARČEVIĆEVA 13, 21000 Split

Pravna stvar

Tužitelj: ROBERT'S INTERNATIONAL CO. d.o.o. za izvoz-uvoz, marketing, ugostiteljstvo, turizam i poslovne usluge "u stečaju", OIB 38592929591, Marasovićeva 67, 21000 Split zastupanog po punomoćniku Odvjetnik, DOMAGOJ MUŽIĆ

Tuženik: IVAN ORLIĆ, OIB , Bihaćka 2, 21000 Split zastupanog po punomoćniku SLAVICA ČUPIĆ, odvjetnica

Radi: Naknada štete od 500.000,01 kn i više

Pozivate se na ročište u gornjoj pravnoj stvari na dan 20. ožujka 2019. u 12:00 sati. u ovaj sud, soba broj 104.

Na ročištu će se izvoditi dokaz

Nalaže se strankama da na ročište donesu sve isprave koje im služe za dokaz, a i sve predmete koje treba razgledati u sudu (članak 286. stavak 2. Zakona o parničnom postupku – „Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11 i 25/13; dalje: ZPP).

Ako s prvog ročišta za glavnu raspravu izostane tužitelj, ili ako na to ročište ne dođe tuženik, a nema uvjeta za donošenje presude zbog izostanka, te kad s kojega kasnijeg ročišta izostane tužitelj ili tuženik, rasprava se može održati (članak 295. ZPP-a).

Ako s pripremnog ročišta ili prvog ročišta za glavnu raspravu ili s nekoga kasnijeg ročišta izostanu obje stranke, sud će ročište odgoditi, a ako ni na novo ročište ne dodu obje stranke, smatrat će se da je tužitelj povukao tužbu (članak 499. stavak 2. ZPP-a).

Splitu, 31. prosinca 2018.

Sudac

Marija Balić Jurišić, v.r.

Za točnost otpravka
ovlašteni službenik

Sanda Karaman